

- I en sag som den pædofile mand er det klart, at kommunen bør være ekstra opmærksom og intensivere tilsynet, siger Anders Lynge Madsen, som generelt har indtryk af, at landets kommuner holder øje med de private pasningssteder, hvor der kan være anledning til bekymring.

.....

Den erklærede pædofile Peter Schmidt står bag annoncen om "antipædagogisk netværk - en diskussions- og børnepasningsgruppe for forældre, socialarbejdere og andre" i blandt andet Politiken. Til fagbladet Socialpædagogen siger Peter Schmidt, der tidligere åbent har erkendt et seksuelt forhold til sin søster, at han ikke vil tillade seksuel kontakt mellem børn og voksne i sin pasningsordning. Det vil jeg gøre alt for at stoppe, siger han.

Politikens chefredaktør, Tøger Seidenfaden, understreger, at den konkrete annonce ikke umiddelbart kan tolkes som et pædofilt tilbud."

Efter offentliggørelsen af artiklen ønskede klageren et læserbrev med overskriften "Jeg er ikke pædofil" offentliggjort i Politiken. Heraf fremgår bl.a.:

"I Politiken 27. januar 1995 stod der, at jeg er "erklæret pædofil". Men jeg er ikke pædofil. Jeg vedkender, principielt, at alle mennesker har mange seksuelle følelser i sig, også noget pædofili, og det er noget ganske andet end at være pædofil.

.....

Mine holdninger har igennem tiden gjort, at jeg har solidariseret mig med forskellige seksuelle minoriteter samt kvindefrigørelse."

Politiken afviste at bringe læserbrevet.

Herefter ønskede klageren følgende genmæle offentliggjort:

"Som stifteren af Anti-pædagogisk netværk og fordi undertegnede nævnes ved navn i ovennævnte artikel og dagblad påkræves, at Politiken dementerer alle omtalte faktuelle usandheder om mig og Anti-pædagogisk netværk. Sandheden er:

1. At jeg ikke er pædofil.
2. Pædofili har intet med Anti-pædagogisk netværk at gøre.
3. Ingen pædofile står bag Anti-pædagogisk netværk.
4. Ovenfor nævnte annonce har kun været trykt i dagbladet Politiken.
5. Jeg har hele tiden sagt til alle, at jeg ikke gider passe børn privat."

Politiken afviste at bringe dementiet.

Klager har bl.a. fremlagt vedtægter for Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske samt en folder fra Pædofilgruppen fra 1988. Heraf fremgår bl.a.:

"Skal man være pædofil for at være medlem?
Nej, Pædofilgruppen kan optage enhver, der støtter vores formål, som medlem."

Klager har endvidere fremlagt en artikel fra Socialistisk Dagblad, og sider fra klagerens bog "hele og FRIE børn".

Klager har endelig fremlagt skrivelse af 2. februar 1995 til medlemmer af Folketinget.

Politiken har bl.a. fremlagt 3 sider fra klagerens bog "hele og FRIE børn" vedrørende incest.

Til støtte for klagen er det gjort gældende, at der er tale om fejlagtige oplysninger i artiklen. At bladet henviser til kilden, Socialpædagogen, fratager ikke avisen et selvstændigt journalistisk ansvar. I den fremlagte folder fra Pædoofilgruppen fremgår, at der optages sympatisører.

I 1984 var klageren stifter af Pædoofilgruppen i Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske. Klageren ønskede at støtte de pædofile i at få en gruppe i Landsforeningen. Det er for klageren et anti-pædagogisk overordnet princip at yde støtte til undertrykte mennesker, der ikke selv vil undertrykke nogen. Klageren er ikke "alle de personlighedstyper" eller som de personer, som han er fortaler for.

Fordi klageren er sympatisør i Pædoofilgruppen bl.a. for at støtte de pædofiles frigørelseskamp, gør det ham ikke til pædoofil i Anti-pædagogisk netværk. Hverken en eller flere pædofile står bag Anti-pædagogisk netværk.

Af det fremlagte fra klagerens bog fremgår, at klagerens "Faktorer til at vurdere og beskytte børns grænser" bygger på Hans Hesselunds anmeldelse.

Annoncen for klagerens bog har cirkuleret i alle landets dagblade, hvorimod annoncen vedrørende Anti-pædagogisk netværk udelukkende har været i Politiken.

I en udtalelse om klagen har Politiken anført, at klageren er medstifter af Pædoofilgruppen i Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske.

Når pressen beskriver folks seksuelle orientering,

sker det på grundlag af den eventuelle foreningstilknytning, som folk har valgt at hænge deres seksuelle præferencer op på. Således må man formode, at et medlem af Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske enten er bøsse eller lesbisk uden at skulle redegøre for, hvor tit, hvor meget og med hvem disse mennesker dyrker sex. Et medlemskab af en forening må berettigede til at bruge varebetegnelsen, der knytter sig til foreningen. Således også med stifteren af Pædofilgruppen, hvor det må være tilladt at skrive, at han er pædofil. Bladet har ikke antydnet, at han dyrker sine lyster og dermed overtræder lovgivningen. Den samme logiske tankerække er også baggrunden for, at bladet må være i sin fulde ret til at kalde stifteren af Anti-pædagogisk netværk, som er klageren, for pædofil.

Bladet har endvidere anført, at det ikke har sat andre personer end klageren i forbindelse med Anti-pædagogisk netværk.

Bladet har i artiklen anført, at klageren bl.a. har indrykket en annonce om anti-pædagogisk netværk i Politiken, da bladet gik ud fra, at klageren også annoncerede i andre medier. Såfremt dette ikke er tilfældet, beklager bladet det anførte.

Bladet har endelig anført, at det ikke har skrevet, at klageren skulle "gide at passe børn privat".

Følgende nævnsmedlemmer har deltaget i sagens behandling: Axel Kierkegaard, Bent A. Koch, Kaare R. Skou og Preben Sørensen.

Pressenævnet udtaler:

Anvendelse af ordet pædofil på den måde, som det er sket i Politikens artikel, er ikke en overtrædelse af god presseskik.

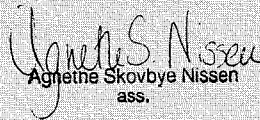
For de øvrige klagepunkters vedkommende er Pressenævnet enig med bladet.

Pressenævnet finder således ikke anledning til at udtale kritik.

--ooOoo--

Udskriftens rigtighed bekræftes

København, den 19. maj 1995.

Agnete Skovbye Nissen
ass.

Til
Pressenævnet
Porthusgade 3
1213 København K

Sag nr. 33/1995

Begrundelser til kendelse nr. 33/1995 mangler:

I henhold til Forvaltningsloven som Pressenævnet er underlagt skal alle afgørelser i en kendelse begrundes. Desværre mangler disse begrundelser i kendelse af 18. maj 1995 - sag nr. 33/1995. Disse bedes tilsendt undertegnede snarest.

Ligeledes fremgår det overhovedet ikke, om Pressenævnet er bekendt med alt det af mig til Pressenævnet tilsendte materiale. Nogle eksempler:

1. Skrivelse af 26.4.95 fra Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske, som bl.a. udtrykker klart, at "Landsforeningen er således uenig med chefredaktøren" (dvs. Tøger Seidenfaden fra dagbladet Politiken).

2. Skrivelse af 22.4.95 fra Maria Marcus, forfatter, mag.art., psykoterapeut, med speciale i seksualitet (medlem af Psykoterapeut Foreningen), som bl.a. fremfører: "Derfor vil det være rimeligt at fremsætte en berigtigelse af påstanden om Peter Schmidt's pædofile observans og nøjes med at omtale ham som medstifter af Pædofilgruppen".

3. Skrivelse af 20.4.95 fra socialrådgiver Svend Jensen, der tilkendegiver, at "Det forekommer særdeles ulogisk og forkert, hvis man vil påstå at en tilknytning til en bestemt gruppe mennesker, som f.eks. i mit tilfælde, skulle være ensbetydende med at man selv "er sådan"" (dvs. pædofil, Peter Schmidt.).

4. Min egen skrivelse af 26.4.95, hvori jeg forfægter synspunktet "Jeg ønsker ikke en begrænsning af ytringsfriheden, men en sikring af retten til genmæle".

Svar udbedes.

Peter Schmidt